

A Fővárosi Ítéltábla a Bozzay és Társa Ügyvédi Iroda (...) által képviselt.... felperesnek - dr. Mészáros Zsoltügyvéd (....) által képviselt ... (....) alperes ellen taggyűlési határozat hatályon kívül helyezése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2014. május 9-én kelt 11.G.43.280/2013/7. számú ítéletével szemben a felperes fellebbezése folytán - nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (Tízezer) forint + ÁFA összegű másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

#### Indokolás

Alperesi kft. két taggal rendelkező gazdasági társaság melynek ... felperes 600.000 forintos törzsbetétet tartalmazó üzletrésszel 20%-os, leánya, ... 2.400.000 forintos üzletrészt tartalmazó törzsbetéttel 80%-os tulajdoni hányadot bíró tagja.

A társasági szerződés 12. pontja szerint a tagokat törzsbetétjük minden 10.000 forintja után 1 szavazat illeti meg, ennek megfelelően ... felperesnek 60, ... tagnak 240 szavazata van.

A társasági szerződés 3. pontjának tanúsága szerint ... a 2012. március 21-én kötött ajándékozási szerződés értelmében a fenti üzletrészt anyja, .... az alperesi kft. korábbi tagja ajándékozta azzal a kikötéssel, hogy az üzletrész tulajdonjogának részjogosultságai közül a megajándékozottat kizárólag a rendelkezési jog illeti meg, és az összes vagyoni jellegű jog (például az osztalékjog) és a szervezeti tagsági jogok (például a szavazati jog) gyakorlására az ajándékozó, ... jogosult.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint 2013. május 10-én kelt levelével ... alperesi ügyvezető tájékoztatta a felperest, mint tagot, hogy a taggyűlést a székhelytől eltérően ... szám alá kívánja összehívni. Felhívta a felperest, hogy három napon belül írásban nyilatkozzon, hogy előzetesen hozzájárul-e a székhelytől eltérő helyszínen való taggyűlés tartásához.

A küldeményt 2013. május 15-én vette át a felperes. 2013. május 15-én kelt, és alperesi ügyvezető által május 16-án átvett levelével a felperes úgy nyilatkozott, hogy nem járul hozzá a társaság székhelyétől eltérő címre történő taggyűlés összehívásához.

2013. május 14-én kelt meghívóval az alperes ügyvezetője 2013. május 31. napjára összehívta a társaság taggyűlését a .... szám alá. A Gt. 144.§ (1) bekezdésére hivatkozva a meghívóban azt rögzítette, hogy a felperes a megadott határidőn belül nem nyilatkozott, hogy hozzájárul-e az eltéréshez, míg a másik tag ahhoz előzetesen hozzájárult. A napirendet 1-9. pontban felsorolta a meghívó azzal, hogy az esetleg megismételt taggyűlést 2013. június 4. napján tartják.

2013. május 31-én az alperes taggyűlésén megjelent a fenti helyszínen valamennyi tag, illetve azok képviselői. ... tag helyett ... hasznélvező, ... ügyvezető,... ügyvéd mint...képviselője, ... tag képviselőjében ... és ....

A 2. számú határozat szerint a taggyűlés elfogadta a meghívóba foglalt napirendi pontokat.

4. számú határozattal a taggyűlés a társaság székhelyét korábbi címen megszüntette és új székhelyként az .... szám alatti ingatlant jelölte ki.

5. számú határozattal a taggyűlés a társaság tulajdonát képező.... szám alatti ingatlan értékesítése, hasznosítása, bérbe adása, üzemeltetése, megterhelése tekintetében hozandó döntéseket taggyűlési hatáskörbe utalt azzal, hogy felhatalmazza az ügyvezetőt arra, hogy önállóan döntsön és gondoskodjon az ingatlan 2013. évben történő bérbeadása tekintetében.

7. számú határozatával a taggyűlés ... ügyvezető részére megadta a felmentvényt, miszerint 2012. évben a munkáját a társaság érdekeinek elsődlegességét szem előtt tartva végezte. Rögzítették a határozatban, hogy ... volt ügyvezető részére nem ad felmentvényt a taggyűlés, különös tekintettel arra, hogy ... volt ügyvezető okiratokkal igazolhatóan a 2012. évben munkáját nem a társaság érdekeinek elsődlegességét szem előtt tartva végezte.

8. számú határozat szerint a társasági szerződés 12. pontját kiegészítették, miszerint a társaság taggyűlése hatáskörébe tartozó ügyekben a tagok ülés tartása nélkül is határozhatnak.

9. számú határozatával a taggyűlés módosította a társasági szerződését, fenti határozatok tartalmával. A taggyűlés jegyzőkönyvét valamennyi résztvevő aláírta.

2013. június 28-án érkezett a felperes keresetlevele a bírósághoz melyet az 2013. július 1-jén kelt 11.G.42.394/2013/2. számú végzésével idézés kibocsátása nélkül elutasított.

2013. július 17-én vette át a felperes a 2. számú elutasító végzést, s annak jogerőre emelkedését követően, 2013. augusztus 8-án a bíróságra benyújtott beadványával a Pp. 232.§-ára hivatkozással ismételtelen előterjesztette keresetlevelét.

Az ismételtelen benyújtott keresetében kérte, hogy a bíróság helyezze hatályon kívül az alperesi társaság 2013. május 31-i taggyűlésének 2., 4., 5., 7., 8. és 9. számú határozatait.

Keresetét azzal indokolta, hogy az alperesi ügyvezető levelére határidőben válaszolva tiltakozott a székhelytől eltérő helyen tartandó taggyűlés ellen, az ügyvezető ezt figyelmen kívül hagyva intézkedett, sőt arra hivatkozott, hogy felperes a nyilatkozattételt elmulasztotta, a másik tag pedig előzetesen hozzájárult a székhelytől eltérő helyen való összehíváshoz. Előadta, hogy a taggyűlésen képviseltette magát, képviselője ezt ott is kifejtette, és hivatkozott arra, hogy a Gt. 144.§ (1) bekezdésének helyes értelmezése szerint a tagok szótöbbsége nem a tagokat megillető szavazatokhoz, hanem a tagok számához igazodik. Erre tekintettel a perbeli kéttagú társaságnál a tagok egyszerű szótöbbsége mindkét tag hozzájárulását jelenti. Alperes 2013. május 31-i taggyűlésének határozatai emiatt a Gt. 144.§ (1) bekezdésébe ütköznek.

Alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Hivatkozott arra, hogy az alperes csak 2013. május 23-án vette kézhez felperes válaszlevelét, azonban vitatta a Gt. 144.§ (1) bekezdésének felperesi értelmezését és előadta, hogy a másik, 80%-os szavazati joggal rendelkező tag hozzájárulásával a taggyűlés a székhelytől eltérő helyen megtartható volt. A felperes a taggyűlésen végig képviseltette magát és a szavazásban is részt vett ebben a formában. Vitatta a felperesi álláspontot a vonatkozásban is, hogy a felperes csak a taggyűlés határozatainak egy részét támadta, az 1. számút, amely a jegyzőkönyv hitelesítőjének megválasztását mondta ki (éppen a felperesi képviselő személyében) és a 3. számút nem. Aggályosnak tartotta a felperes fenti eljárását, továbbá arra hivatkozott, hogy a felperes azzal, hogy mégis részt vett a kérdéses taggyűlésen és ott tagsági

jogait gyakorolta, lényegében elfogadta, hogy azt a székhelytől eltérő helyszínen tartották meg. Állította, hogy a Gt. 144.§ (1) bekezdését a Gt. 20.§ (3) bekezdésével összhangban kell alkalmazni, és az a szavazatok egyszerű többségét jelenti.

Az elsőfokú bíróság a 2014. május 9-én kelt 11.G.43.280/2013/7. számú ítélete szerint a felperes keresete megalapozatlan, azt elutasította és a pervesztes felperest kötelezte arra, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 30.000 forint + ÁFA ügyvédi munkadíjból álló perköltséget.

Ítélete indokolásában megállapította, hogy a felperest a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (Gt.) 45.§ (1) bekezdése alapján megillette a perindítás joga, amit a 45.§ (3) bekezdésében írt határidőn belül gyakorolt, figyelemmel a Pp. 132.§ (1) bekezdésének a keresetlevél beadásához fűződő jogi hatályok fenntartásával kapcsolatos rendelkezésekre is.

Az elsőfokú bíróság ugyanakkor elutasította a felperes keresetét a Gt. 46.§ (2) bekezdése alapján, mivel azt állapította meg, hogy az alperesi társaság határozata nem jogsértő a felperes által megjelölt okból. A Gt. 144.§ (1) bekezdése szerint a taggyűlést - a társasági szerződés eltérő rendelkezése hiányában - a társaság székhelyére vagy telephelyére kell összehívni, ettől eltérni csak a tagok egyszerű szótöbbséggel hozott előzetes hozzájárulásával lehet. Alperes társasági szerződése a Gt.-től eltérő rendelkezéseket e tekintetben nem tartalmaz. Álláspontja szerint a törvény lehetővé teszi, hogy a társaság székhelyétől eltérő helyre hívja össze a taggyűlést. Annak feltételül csak azt szabja, hogy ahhoz a tagok egyszerű szótöbbséggel előzetesen hozzájáruljanak. Nem mond mást vagy többet a felperes által hivatkozott miniszteri indokolása sem a törvénynek. A Gt. 20.§ (6) bekezdése szerint a legfőbb szerv határozatait - ha törvény vagy a társasági szerződés ettől eltérően nem rendelkezik - a jelenlévő tagok szavazatainak egyszerű többségével hozza meg. Eltérő törvényi és társasági szerződési rendelkezés hiányában a fenti szabályt kell alkalmazni a Gt. 144.§ (1) bekezdése vonatkozásában is.

Alperesi társaságban a felperest 60 darab, míg a másik tagot 240 szavazat illeti meg. Ebből következően az alperes társaság másik tagja egymaga is jogosult volt arról előzetesen határozni, hogy a taggyűlést a székhelytől eltérő helyszínen tartsák meg. Nincs jelentősége, hogy az alperes ügyvezetőjének felhívását mikor kapta meg a felperes és mikor válaszolt, illetve a választ az alperes ügyvezetője mikor kapta meg, mivel a felperest megillető szavazatokat „nem” szavazatként figyelembe véve is egyértelműen megállapíthatta az alperes ügyvezetője, hogy a másik tag „igen” szavazatával meg van az egyszerű szótöbbség.

A perköltség megfizetésére az elsőfokú bíróság a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján a pervesztes felperest kötelezte.

Az elsőfokú ítélet ellen felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben kérte, hogy a másodfokú bíróság elsősorban a Pp. 253.§ (2) bekezdésének második fordulata alapján változtassa meg azt, keresetének helyt adva az alperes 2013. május 31-i taggyűlésén hozott 2., 4., 5., 7., 8. és 9/2013. 05.31. számú taggyűlési határozatait a Gt. 46.§ (2) bekezdése alapján helyezze hatályon kívül vagy másodsorban a Pp. 252.§ (2) és (3) bekezdése alapján helyezze hatályon kívül az elsőfokú ítéletet, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára utasítsa.

Kérte, hogy a másodfokú bíróság a Gt. 45.§ (5) bekezdése értelmében a fenti határozatok végrehajtásának felfüggesztését rendelje el, illetve a végrehajtás felfüggesztését tartsa fenn, kérte továbbá alperes perköltségeiben marasztalását.

Fellebbezésében hivatkozott arra, hogy jogai védelme érdekében jelent meg meghatalmazottja a perbeli taggyűlésen, kifejtette azon álláspontját, hogy a taggyűlés összehívása és megtartása jogszerűtlen, erre figyelemmel a határozatokra nemmel szavazott, vagyis azok meghozatalához nem járult hozzá. A keresetlevelében tett részletesebb tényelődadásokat maradéktalanul fenntartotta.

Kifejtette, hogy a Gt. 144.§ (1) bekezdéséhez fűzött Kommentár, illetve miniszteri indokolás egyértelműen rögzíti, hogy ezen egyszerű szótöbbség a tagok számához, nem pedig a szavazati

arányokhoz kapcsolódik. Ennek indokaként előadta, hogy a szavazatszámoknak kizárólag a taggyűlés keretén belül, a határozathozatal során van jelentősége, azonban a nevezett hozzájárulás ilyennek nem tekinthető, mivel épp egy jövőbeli taggyűlés megtartása kérdésében adható meg az előzetes hozzájárulás.

Emellett hivatkozott arra is, hogy a Gt. és a Ctv. kógens szabályaival ellentétes az üzletrészen alapított haszonélvezeti jog intézménye, ezért jogszabályba ütköző és érvénytelen ilyen jog alapítása, tehát a Ptk. 200.§ (2) bekezdése alapján semmis. Továbbá, az üzletrész lényegi tartalmát képező tagsági és vagyoni jogok fenntartásával történő tulajdon-átruházás semmis abból az okból is, mert a Ptk. 207.§ (6) bekezdése alapján színleltnek minősül. Ezeken túlmenően, a Gt. 142.§ (1) bekezdésének első mondata alapján a tagot kizárólag meghatalmazás útján képviselheti más személy a taggyűlésen. .... eljárása .... helyett azonban nem meghatalmazáson, hanem az - álláspontja szerint érvénytelen - haszonélvezeti jogán alapult, amire figyelemmel nem volt képviseleti joga, így érvényesen nem szavazhatott, a kizárólag az ő szavazatával meghozott határozatok így jogszabályba ütköznek.

Álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a Gt. 20.§ (6) bekezdését irányadónak tekintette a Gt. 144.§ (1) bekezdésében írt hozzájárulás megadásával kapcsolatban. Egyértelmű ugyanis, hogy a Gt. 20.§ (6) bekezdése kizárólag a legfőbb szerv ülésein meghozandó határozatokra vonatkozik, vagyis a szavazatszám szerinti határozathozatal csak a legfőbb szerv ülésein irányadó. Ezzel ellentétben semmiképpen nem lehet a legfőbb szerv ülésének tekinteni a Gt. 144.§ (1) bekezdése szerinti előzetes hozzájárulásról szóló nyilatkozatok megtételét, mivel ekkor még nem ült össze a legfőbb szerv, hiszen a nevezett hozzájárulások éppen a legfőbb szerv összehívandó, jövőbeli ülésének előkészítő mozzanatához kapcsolódnak. Az egyes tagok tehát a hozzájárulásról szóló nyilatkozatuk megtételekor nem legfőbb szervként járnak el, így az őket a legfőbb szerv ülésein megillető szavazatszámoknak nincs jelentősége, az nem vehető figyelembe. Következésképpen a hozzájárulás megadásánál a tagok számának, és nem a szavazatszámuknak van jelentősége a Gt. 144.§ (1) bekezdése szerinti egyszerű többség számításakor. A Gt. 144.§ (1) bekezdése ugyanis egy speciális kisebbségvédelmi szabálynak tekintendő, vagyis, hogy a taggyűlésnek a székhelytől vagy telephelytől eltérő helyszínre történő összehívása - amennyiben azt egyébként a társasági szerződés nem teszi lehetővé - ne legyen visszaélészerűen gyakorolható. Ellenkező értelmezés mellett ugyanis adódhatna olyan helyzet, amikor a társaság tagjainak számszerű többsége akár több alkalommal is ki lenne zárva a taggyűlésen való részvétel lehetőségéből. Erre figyelemmel álláspontja szerint az elsőfokú bíróság jogi álláspontja téves, és a taggyűlés jogellenesen került külső helyszínre összehívásra, mivel a két tag egyikeként a hozzájárulását nem adta meg, vagyis nem állt fenn a Gt. 144.§ (1) bekezdése szerinti egyszerű többség. Erre figyelemmel a taggyűlés megtartása jogszabályba ütközött, és az azon meghozott határozatok jogszabálysértőek, így a Gt. 46.§ (2) bekezdése alapján azokat hatályon kívül kellett volna helyezni.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság lényeges eljárási szabálysértést követett el, amikor ítélete indokolásában nem tért ki a keresetében előadott minden hivatkozásra. A ... haszonélvezeti jogának, illetve az üzletrész-átruházási szerződés érvénytelenségére, valamint a képviseleti jogosultságának hiányára vonatkozó előadását és bizonyítékait nem vette figyelembe, azokat az ítéletben meg sem említi, ahogy annak sem adja indokát, hogy mindezen hivatkozásait és bizonyítékait miért nem vette figyelembe az eljárásban. Ez álláspontja szerint a Pp. 221.§ (1) bekezdésében rögzített indokolási kötelezettség megsértésének minősül, ami a Pp. 252.§ (2) bekezdése szerint lényeges eljárási jogszabálysértés, amely alapján az ítélet hatályon kívül helyezésének, új eljárás lefolytatásának és új határozat meghozatalának van helye. Mindezekon túlmenően az elsőfokú bíróság azáltal, hogy a ... haszonélvezeti jogára, illetve az üzletrész-átruházási szerződés érvénytelenségére, valamint a képviseleti jogosultságának hiányára vonatkozó előadását és bizonyítékait nem vette figyelembe, nem tárta fel teljes mértékben a tényállást, illetve azt hiányosan állapította meg, a kereseti kérelem

egy lényeges részéről nem rendelkezett. Ezzel eljárása a Pp. 206.§ (1) bekezdésébe és 213.§ (1) bekezdésébe ütközik, amelyre figyelemmel a Pp. 252.§ (3) bekezdése alapján az ítélet hatályon kívül helyezésének, új eljárás lefolytatásának és új határozat meghozatalának van helye.

Alperes fellebbezési ellenkérelmében helybenhagyást kért, és lényegében megismételte az elsőfokú eljárásban tett előadásait, az érvénytelenségre vonatkozó felperesi kérelem tekintetében szintén elutasítást kért, arra hivatkozással, hogy „ilyen igényt jelen perben nem terjeszthet elő”.

A másodfokú bíróság a tényállást az alábbiakkal egészíti ki:

A felperes keresetét eredetileg 2013. június 28-án terjesztette elő a Fővárosi Törvényszéken. A keresetlevél 5. oldalán a 3.4. pontban a következő szöveg szerepel:

„Hivatkozom arra is, hogy a szerződés semmissége miatt a Határozatok érvénytelenek. A Gt. és a Ctv. kogens szabályaival ellentétes az üzletrészen alapított haszonélvezeti jog intézménye, ezért jogszabályba ütköző és érvénytelen ilyen jog alapítása, a vonatkozó szerződés tehát a Ptk. 200.§ (2) bekezdése alapján semmis. Továbbá az üzletrész lényegi tartalmát képező tagsági és vagyoni jogok fenntartásával történő tulajdon-átruházás semmis, mert a Ptk. 207.§ (6) bekezdése alapján színleltnek minősül. Ezeken túlmenően, a Gt. 142.§ (1) bekezdésének első mondata alapján a tagot kizárólag meghatalmazás útján képviselheti más személy a taggyűlésen. ... eljárása ... helyett azonban nem meghatalmazáson, hanem .... részére ajándékozott üzletrészre kötött szerződés 4. pontja szerint - fentiek szerint jogellenesen - létesített haszonélvezeti jogon, illetve a magának - szintén jogellenesen - fenntartott szervezeti tagsági (szavazati) jogon alapul. Ennek alapján a Gt. 142.§ (1) bekezdés első mondatának sérelme kétségtelenül megállapítható, és a határozatok jogszabályba ütköznek.”

A 2013. június 28-án benyújtott keresetlevél 4. pontjában (szemben az első oldal kiemelt szövegében foglaltakkal) a többi [2, 4, 5, 7, 8, 9/2013.] határozaton túl a 3/2013. 5.31. számú határozat hatályon kívül helyezését is kéri a felperes, a 4.1. pont első bekezdésének utolsó mondatában pedig akként fogalmaz, hogy ... „és erről lehetőség szerint értesítse a Fővárosi Törvényszék Cégbíróságát.”

A keresetlevél dátuma 2013. június 27.

Az elsőfokú bíróság e keresetlevelet 11.G.42.394/2013/2. számú határozatával idézés kibocsátása nélkül elutasította eredeti meghatalmazás csatolásának hiánya miatt 2013. július 1. napján. A felperes 2013. augusztus 8-án a keresetlevelet ismételten benyújtotta, csatolva eredeti meghatalmazását, a Pp. 132.§ (1) bekezdésére alapítottan az eredeti beadás jogi hatályának fennmaradására hivatkozással azt határidőn belül beadottnak kérte tekinteni, és kérte az eredeti keresetlevélen lerótt illeték figyelembe vételét. Az elsőfokú bíróság az ismételten benyújtott keresetlevelet 2013. augusztus 29-én G.43280/2013. számon iktatta. Az ismételten benyújtott keresetlevélben annak 5. oldalán a 3.4. pont teljességgel hiányzik, a keresetlevél első oldalán és 4.1. pontjának első bekezdéséből hiányzik a 3/2013. 5.31. sz. határozat felülvizsgálatára és hatályon kívül helyezésére vonatkozó kérelem, és a 4.1. pont első bekezdése utolsó mondatának szövege - bár tartalmában változatlan - de megfogalmazásában a június 28-i keresetlevélétől eltérő, ekként hangzik: ... „és erről lehetőség szerint szíveskedjen a Fővárosi Törvényszék Cégbíróságát értesíteni.”

Az utóbb ismételten benyújtott fenti keresetlevél dátuma is 2013. június 27. napja.

A másodfokú bíróság a fellebbezést az alábbiak szerint megalapozatlannak találta:

A gazdasági társaságokról szóló, és a perbeli jogvitára még irányadó 2006. évi IV. törvény (a Gt.) 144.§ (1) bekezdése értelmében a taggyűlést - a társasági szerződés eltérő rendelkezése hiányában - a társaság székhelyére, vagy telephelyére kell összehívni, ettől eltérni csak a tagok egyszerű szótöbbséggel hozott előzetes hozzájárulásával lehet.

A Gt. (1988. évi VI. tv.) eredetileg nem tartalmazott rendelkezést a taggyűlés helyére nézve, s ez számos esetben visszaélésekre adott alkalmat, miután a tehetősebb tagok a gyakorlatban sokszor úgy próbálták kizárni tagtársaikat a taggyűlési jogok gyakorlásából, hogy a taggyűlést távoli, költséges megközelítéssel elérhető helyekre hívták/hívták össze.

A Gt. szövegét emiatt az 1997. évi CXLIV. törvény (régi Gt.) 153.§ (1) bekezdése már úgy tartalmazza, hogy a taggyűlést - a társasági szerződés eltérő rendelkezése hiányában - a társaság székhelyére kell összehívni, s ettől eltérni csak valamennyi tag előzetes hozzájárulásával lehet. Ez a szabály azonban rendkívül szigorúnak bizonyult, a teljes egyhangúság biztosítása nehézkes volt, s ezért a 2006. évi IV. törvény 144.§ (1) bekezdése a fenti szövegen két lényeges módosítást hajtott végre. Egyrészt lehetővé tette a székhelyen túl a telephelyre való összehívást is, másrészt enyhített a régi Gt. 153.§ (1) bekezdésének valamennyi tag egyhangú igenlését megkívánó szabályán, és már csak azt írta elő, hogy a taggyűlésnek a székhelyen kívüli helyszínen való megtartásához a tagok egyszerű szótöbbséggel hozott előzetes határozata szükséges.

Felperes jogértelmezését, mely szerint a tagok számához (személyéhez) és nem szavazataikhoz köti a szótöbbség megállapítását, a Gt. 144.§ (1) bekezdéséhez fűzött miniszteri indoklásra alapítja.

A miniszteri indoklás szövege szerint... „A törvény érdemben módosítja azt a korábbi szabályozást, hogy a társasági szerződés eltérő rendelkezése hiányában a taggyűlést csak a társaság székhelyére lehet érvényesen összehívni. Új lehetőségként a taggyűlés helyszíneként a társaság telephelye is megjelölhető. Ettől eltérni csak valamennyi tag egyszerű szótöbbséggel hozott előzetes hozzájárulásával lehet. Az 1997. évi Gt. azt kívánta elérni, hogy a taggyűlés összehívására jogosult ügyvezetők ne tehessék azt, hogy olyan helyre hívják össze a taggyűlést, ahová az egyes szavazásra jogosult tagok nem juthatnak el. E szabály alkalmazása azonban a törvény szerint csak akkor kötelező, ha a felek ettől eltérően nem rendelkeztek (pl. nagy létszámú társaság esetén a székhely, iroda alkalmatlan a taggyűlés megtartására), vagy ha a tagok egyszerű többsége úgy dönt, hogy a székhely helyett más helységben, helyiségben kívánják a taggyűlést megtartani.”

Ebből a szövegből vezette le felperes, hogy akkor, ha a társaságnak csak két tagja van, a tagok egyszerű többsége csak mindkét tag hozzájárulásával tekinthető megadottnak, és e vonatkozásban a taglétszám, és nem a tagok által képviselt szavazatok száma a döntő, mivel felperes szerint ez utóbbinak kizárólag a már összehívott taggyűlésen lehet jelentősége.

A másodfokú bíróság a felperes álláspontját nem osztja, a Gt. 144.§ (1) bekezdésének értelmezésében az elsőfokú bíróság érvelését tette magáévá.

A másodfokú bíróság a fenti miniszteri indoklás szövegezését nem tartja döntő jelentőségűnek a jogvita szempontjából, különös tekintettel arra, hogy az rendkívül pontatlan, és sem a régi törvényt, sem az újabb koncepciót nem tükrözi pontosan. Alapvetően azonban egy egészen más jogi probléma - a taggyűlésen való tagsági joggyakorlásból való kirekesztés elkerülésének - megoldására fókuszál, s eközben az eltérő helyen tartható taggyűlés érdekében hozandó határozat szabályozására igen ellentmondásos megállapításokat tesz. Valamennyi tag egyszerű szótöbbségéről ugyanis sem a régi, sem az újabb Gt. szabályok nem szóltak, és a tagok egyszerű többsége szintén pongyola szövegezés, amely valóban többféle következtetést enged e tárgyban.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban az előzetes hozzájárulás megadásánál irreleváns a miniszteri indoklás bizonytalan szövegezése, a felek jogviszonyára ugyanis az elfogadott és kihirdetett törvényt az irányadó, és az nem a tagok egyszerű többségéről, hanem a tagok

egyszerű szótöbbségéről beszél, szótöbbség alatt pedig a szó általánosan elfogadott értelme szerint szavazattöbbség értendő.

A „szótöbbség” kifejezést csak akkor lehetne másként értelmezni, ha erre maga a kogens törvényszöveg adna eligazítást, illet azonban a Gt.-ben nem találunk. A Gt. igen sok helyen „szavazattöbbség” értelemben használja a „szótöbbség” kifejezést [például: 93.§ (1) bek., (4) bek., (5) bek., 144.§ (1) bek., 152.§, 158.§ (2) bek., 165.§ (1) bek., stb.], megállapítható tehát, hogy a két kifejezés egymás szinonimája. A Gt. nem határoz meg a „szótöbbség” kifejezésre más, a szavazattöbbségtől eltérő jelentést, ezért a Gt. 144.§ (1) bekezdésében foglaltakat csak úgy lehet érteni, hogy a székhelytől eltérő helyre történő taggyűlés összehívásáról a tagokat előzetesen meg kell nyilatkoztatni, és ha a hozzájárulást a szavazatok egyszerű többségét képviselő tagok megadták, akkor nincs akadálya annak, hogy e helyre az összehívás jogszerűen megtörténhessen. Erre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság okfejtését elfogadta, az abban foglaltakkal egyetértett.

Megalapozatlannak találta a másodfokú bíróság a .... taggyűlési képviseletével, illetve az annak alapjául szolgáló üzlet rész ajándékozási szerződéssel kapcsolatos fellebbezési érvelést is.

Az ezzel összefüggő előadását a felperes kizárólag a 2013. június 28-án benyújtott, és az elsőfokú bíróság által jogerősen elutasított keresetlevélben terjesztette elő, az ismételt benyújtott keresetlevélből mindez hiányzott. Így az eredeti keresetindítás joghatásai a Pp. 132.§ értelmében csak a keresetlevélnek azon részében maradtak fenn, amelyeket a felperes az ismételt beadáskor fenntartott.

Tekintettel arra, hogy a felperes a jelen per alapjául szolgáló keresetlevélben a képviselettel és az üzlet rész ajándékozási szerződés érvénytelenségével kapcsolatos kifogásokat nem tartotta fenn, meg sem említette, így az elsőfokú bíróság semmiféle eljárási szabályt nem sértett azzal, hogy a jogerősen elutasított kereseti kérelmeket nem vizsgálta és ítéletében azokra nem tért ki. A keresetlevél ismételt benyújtásával csak a többi kereseti kérelem és okfejtés vizsgálatára kerülhetett csak sor, és az eredeti benyújtás hatásai csak annyiban maradtak fenn, hogy e kérelmek tekintetében a perindítás törvényi határidőn belülnek számított, és az eredeti keresetlevélre lerótt illeték felhasználható volt.

A felperes a fellebbezésében kifogásolt fenti kereseti kérelmeket az elsőfokú eljárásban már nem terjesztette elő (nem is tehetné volna jogszerűen, mivel a Gt. 45.§ (3) bekezdése szerinti törvényi határidőből ekkorra már nyilvánvalóan kicsúszott), fellebbezésében pedig a Pp. 235.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján sem hivatkozhatott rá.

Minderre figyelemmel a másodfokú bíróság úgy látta, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, a vonatkozó jogszabályokat megfelelően alkalmazta és azokból helytálló következtetésekre jutott, eljárási vagy anyagi jogi szabályt nem sértett, és döntését a szükséges mértékben indokolta.

Erre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§ (2) bekezdésének első fordulata alapján helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte az eredménytelenül fellebbező felperest az alperes 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2.§ (1) bekezdés a) pontja és (2) bekezdése, valamint a 4/A.§ alkalmazásával megállapított, a másodfokú eljárásban kifejtett jogi képviselői tevékenységgel arányos ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltsége megfizetésére.

Budapest, 2015. április 29. napján

Dr. Gál Judit s. k.  
a tanács elnöke  
előadó

Dr. Molnár József s. k.  
bíró

Dr. Rutkai Éva s. k.  
bíró

A kiadmány hitelül:

Gesztesi Diana  
tisztviselő